

امروزه کیفیت زندگی به عنوان مفهومی چندبعدی و مهم در زندگی جوامع، در بسیاری از رشته های علمی نفوذ یافته است. رابطه کیفیت زندگی جامعه محلی، موضوعی است که در برخی از تحقیقات مربوطه مورد توجه قرار گرفته و عموماً اساس رابطه در قالب سه جنبه اقتصادی، اقتصادی - فرهنگی و محیطی طبقه بندی می شود، هدف از مطالعه کیفیت زندگی، تاکید بر این موضوع است که یک ناحیه نباید تنها از دیدگاه عینی و فیزیکی بررسی شود، بلکه باید از دیدگاه واکنش های ذهنی انسانی نیز مورد توجه قرار گیرد. با توجه به موقعیت لاهیجان در شرق گیلان بعنوان یک قطب گردشگری و همچنین بعنوان تولید کننده چای کشور لازم است تا به بررسی روستاها از نظر کیفیت زندگی پرداخته شود زیرا در این صورت و با بالا بردن کیفیت زندگی در شهرستان از مهاجرت جوانان و خالی شدن بسیاری از روستاها که امروزه بعنوان یک معضل نگرسته می شود جلوگیری خواهد شد و مناطق روستایی در سطح منطقه به پایداری خواهند رسید. هدف این تحقیق ارزیابی شاخص های کیفیت زندگی در جامعه ی نمونه است، تا از این طریق ابعاد و شاخص های کیفیت زندگی تعریف شود و در نهایت مدل مفهومی مناسبی برای تعیین شاخص ها و سنجش کیفیت زندگی در مناطق روستایی ارائه گردد. روش پژوهش در این رساله توصیفی - تحلیلی می باشد که اطلاعات مورد نیاز آن از طریق منابع اسنادی و مطالعات وسیع میدانی به دست آمده است. داده های تحقیق از ۱۲ روستای شهرستان لاهیجان از ۲ بخش و ۷ دهستان و از سه جایگاه جغرافیای ساحلی، جلگه ای و کوهستانی به دست آمده است و سپس از طریق پرسشنامه به تناسب خانوار نزد ۳۸۵ نفر از اهالی روستاها از طریق جدول مورگان محاسبه شدند، یافته ها نشان می دهد که کیفیت زندگی در روستاهای مورد مطالعه در بیشتر ابعاد و مولفه های همگن بوده و در حد متوسط به بالاتر می باشد که کمترین آن، بعد اقتصادی (اشتغال و درآمد) با میانگین وزنی ۳/۶۶ است و بیشترین آن نیز، مولفه اوقات فراغت وابسته به بعد اجتماعی با میانگین وزنی ۳/۹۷ می باشد.

واژگان کلیدی: روستا، کیفیت زندگی، تحلیل فضایی، شهرستان لاهیجان